

по-добре, ако проследимъ насокитѣ на нашия износъ. Независимо отъ това, освѣтлението на износа ни по държави дава възможностъ за преценка значението на нѣкои пазари за нашата външна търговия, респ. за цѣлостното народно стопанство. И тукъ трѣбва да се изтъкне, че всѣко подробно проучване на износа, съ всички значителни недостатѣци на тѣзи статистически данни (понѣкога даннитѣ не сж вѣрни: отбелязаното предназначение на стоката не отговаря на действителното предназначение, както е при транзитнитѣ и др. стоки) едва ли ще бжде по-полезно, отколкото едно синтетично изучаване.

Изучаването на износа по държави има и друго значение: то ще ни даде възможностъ да установимъ влиянието на официалната стопанска политика върху външната ни търговия.

Отъ методологично гледище, трѣбва да се установи още нѣщо: странитѣ, съ които България търгува, могатъ да се раздѣлятъ на три групи, споредъ различнитѣ нужди на пазаритѣ. Тѣзи групи сж следнитѣ: западни пазари, сръдно-европейски пазари и източни пазари. Това разпредѣление съвсемъ не е произволно, защото износътъ за тия три групи пазари се различава значително по своя стокосъ съставъ. Следъ свѣтовната война, а особено днесъ, това разпредѣление е още по-умѣстно, защото къмъ разликата въ състава на износа се прибавя и другъ елементъ, а именно различието въ системитѣ на външната търговия.

Отъ друга страна, установенитѣ два периода, при разглеждане структурата на износа, важатъ и тукъ, тъй като преди и следъ свѣтовната война сж настъпили промѣни, т. е. известни размѣствания на отдѣлнитѣ групи държави.

Съ огледъ на горнитѣ предпоставки, насокитѣ на нашия износъ сж следнитѣ. Презъ първия периодъ (до свѣт. война):

За западнитѣ и сръдно-европейскитѣ пазари, като Австрия, Германия, Белгия, Англия, Франция и др., най-характерни износни артикули сж били зърненитѣ храни.